

Zo'n energieverslindende ventilator is nergens voor nodig. In Japan ga je als verhitte vrouw gewoon aan de Bra Super Cool: een bustehouder met ijscups.

'blijf van mijn dak af'

Cindy Schouten was, voorzichtig gezegd, niet erg blij toen haar man het plan opvatte het mooie zwarte dak van hun nieuwe woning vol te leggen met zonnepanelen. Inmiddels verkoopt ze ze zelf.

'Een tijdje geleden hadden we een klant die zich wekenlang had ingelezen', vertelt Cindy Schouten (34) uit het Noord-Hollandse De Rijp. 'Welk type zonnepaneel geeft het hoogste rendement? Waar zijn ze het goedkoopst? Wat is de terugverdientijd? Kom ik in aanmerking voor subsidie? Hij belde minstens één keer per week en kwam drie keer naar de showroom om de modellen te bekijken. Na veel wikken en wegen kocht hij tien zonnepanelen. Om de volgende dag weer op de stoep te staan, met tranen in zijn ogen: "Ik kom ze terugbrengen. Mijn vrouw vindt ze niet mooi."' Cindy en haar man Wijnand zijn sinds 2009 eigenaar van Metdezoon, leverancier van zonnepanelen. Cindy: 'Het verbaasde me niks. Vijf jaar geleden reageerde ik precies zo. Kostenbesparing prima, maar niet op mijn dak, denkt het gros van de Nederlandse vrouwen.' Wijnand en Cindy hadden net een woning gekocht. 'Nog voor we de sleutel kregen, had ik onze nieuwe stulp in mijn hoofd al opgeknapt en ingericht. Strakgestuukte muren, houten vloer en de radiatoren eruit. Die lelijke bakbeesten zijn stofnesten en dat is verre van ideaal als je man allergisch is. Als nieuwe verwarming viel elektrische vloerverwarming af: die maten vreten stroom.

een heel dak vol?

'Voor het gebruik van een gemiddeld gezin moet je met de panelen van nu zo'n 30 m² vrij hebben en dat is wel een erg groot dak', legt expert Peter van der Wilt van de Consumentenbond uit. 'Maar iets minder opwekken dan je verbruikt is prima. Als je in de toekomst gaat besparen, bijvoorbeeld omdat je kinderen het huis uit gaan, zou je een overschot hebben. Daar krijg je minder geld voor dan als je het kunt verrekenen met je eigen verbruik.'

allemaal aan de zonnepanelen

Een convectorput vind ik niet hygiënisch. Op zoek naar een passende oplossing stuitte we op de website van een importeur van infraroodverwarming, glasplaten die netjes worden weggewerkt in je plafond. Ideaal! Er was alleen één 'maar': ook deze warmtebron werkt op elektra. "Als je echt plafondverwarming wilt, dan zullen we aan de zonnepanelen moeten", zei mijn man, want anders zou onze toch al hoge energierekening nog meer oplopen. Nu ben ik de moeilijkste niet, maar van die afzichtelijke gevaartes op mijn mooie zwarte dakpannen? No way! Maar Wijnand zag het helemaal zitten. Groene energie was volgens hem dé toekomst: goed voor het milieu en – op den duur – ook voor onze portemonnee. Hoe enthousiaster hij werd, hoe meer ik mopperde. Die zilverblauw geblokte dingen kwamen niet op mijn dak. Punt.'

jij ook altijd met je speeltjes

'Als Wijnand iets in zijn hoofd heeft, bijt hij zich erin vast. Daar had hij bovendien tijd genoeg voor, want een half jaar eerder verkocht hij zijn ict-bedrijf. Vijf jaar geleden was groene energie nog niet zo'n hot item als nu. Voordat Wijnand erachter was of zonnepanelen rendabel zouden kunnen zijn in Nederland, wat het zou gaan kosten en wie zijn 'project' zou kunnen realiseren, was hij twee maanden verder. Steeds als hij erover begon, dacht ik: jij ook altijd met je speeltjes. Straks ligt mijn hele huis overhoop. Ik

zag het helemaal voor me: een gat in mijn dak, pijpleidingen met kabels door het huis. Geen haar op mijn hoofd die daaraan dacht. "Cin, ze zijn er ook in het zwart", jubelde Wijnand op een avond. "Geloof me, deze zijn veel mooier dan die zilverkleurige platen." In een goed huwelijk is het geven en nemen. Uiteindelijk ging ik dus overstag. Met pijn in mijn hart, dat wel.'

'DIE LELIJKE GEVAARTES OP MIJN MOOIE DAK? NO WAY!'

'De enige voorwaarde die ik stelde, was dat Wijnand de duurste panelen zou bestellen: zwarte met een zwart randje. Want als het dan toch moest, dan wel esthetisch verantwoord graag. Nadat ze waren geleverd, stonden ze enkele dagen in onze nog lege woonkamer. Zestien grote glanzend zwarte platen. Ik vond ze nog steeds niet mooi. De dag dat ze werden gemonteerd, ging ik naar een vriendin, zo erg vond ik het. Met ingehouden adem reed ik tegen de avond onze straat in. Ik keek omhoog, ik keek nog eens ... Eigenlijk viel het best mee. Misschien kwam het door de schemer, maar ik zag weinig verschil. Het enige wat me

Namasté. De Zonnegroet is een serie yoga-oefeningen. Doe ze iedere ochtend in de richting van de opkomende zon als prostaat middel tegen een ochtendhumeur.

wat levert het op?

'Sommige verkopers zijn wel erg rooskleurig over de tijd waarin je je zonnepanelen terugverdient', relateert expert Peter van der Wilt van de Consumentenbond. 'Je moet binnen de levensduur van de panelen ook nog minstens een keer een nieuwe omvormer kopen, à € 1000. En je moet eigenlijk meerekenen dat je de investering anders op een spaarrekening had kunnen zetten. Maar laten we zeggen dat de terugverdientijd binnen de tien jaar kan liggen. Daarmee blijft het een aantrekkelijke investering: je kunt dus een jaar of vijftien van gratis stroom profiteren.'

Cindy Schouten

stoorde was de zonneboiler, die een stukje boven de dakkapel uitstak. Ik schaamde me wel. Had ik me daar nou al die maanden over opgewonden? Ook in huis viel de schade mee. Geen buizen, geen draden, alleen een omvormer ter grootte van een rugzak. Die hadden ze netjes weggewerkt in een hoekje van de zolder.

Twee maanden later hield Wijnand een Excel-sheet onder mijn neus: "Kijk eens!". Sinds de panelen op het dak stonden, noteerde hij elke avond de meterstand – ook al zo'n merkwaardige mannenhobby. Maar ik wist niet wat ik zag! De hoeveelheid stroom die we afnamen van het

ik moet je wat vertellen

"Schat, ik ga zonnepanelen verkopen", kondigde Wijnand drie jaar geleden aan. Ik geloof dat ik hem net zo vreemd aankeek als toen hij voorstelde die platen op ons dak te schroeven. Het enige wat ik kon uitbrengen, was: "Wie wil die dingen nou hebben?"

Hij mocht mij dan hebben overtuigd, ik ken zo veel mensen – vooral dertigers met kinderen – die graag groener willen leven, maar het geld er niet voor overhebben. Want het blijft een flinke investering, ook al geeft het rijk een beetje subsidie.'

'IK SCHAAMDE ME WEL EEN BEETJE: HAD IK ME DAAR NOU ZO OVER OPGEWONDEN?'

energiebedrijf, was gehalveerd. "En dit is nog maar het begin", juichte mijn man. Met drie pubers in huis gaat het rap. Altemaal een computer en een smartphone, de televisie die de hele dag aanstaat, lampen die onnodig branden, mijn dochter die minstens een half uur per dag met de föhn in de weer is ... De meter draaide overuren. Voordat we onze eigen stroom opwekten, maakte ik maandelijks €350 over aan de energiemaatschappij. Na zes maanden was dat nog maar €200. En volgend jaar zomer, als de panelen zes jaar op ons dak liggen, hebben we ze volledig terugverdiend en reken ik de energienota niet meer tot de vaste lasten.'

'Ondernemen zit Wijnand in het bloed. Hij durfde het risico te nemen. Zo overtuigd was en is hij van duurzame energie. Intussen is het bedrijf een feit. Was de terugverdientijd een paar jaar geleden nog tien jaar, door de snel stijgende energiekosten kun je je investering er nu al binnen zes jaar uit hebben. Zonnepanelen gaan gemiddeld 25 jaar mee, dus tel uit je winst. Zo anti als ik eerst was, zo pro ben ik nu. Ik kan het niet hard genoeg van mijn glimmende dak schreeuwen. Van het geld dat ik vroeger wegbracht naar het energiebedrijf, ga ik tegenwoordig gezellig shoppen met mijn dochter. En wat is nu leuker?'